

„Vždyť ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování. Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.“ Kniha Danielova 9:18n

Čtení ze Žalmu 111:

„1 Haleluja. (Álef) Chválu vzdávám Hospodinu celým srdcem, (Bét) v kruhu přímých, v shromáždění. (Gimel) 2 Činy Hospodinovy jsou velké, (Dálet) vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli. (Hé) 3 Velebné a důstojné je jeho dílo, (Vav) jeho spravedlnost trvá navždy. (Zajin) 4 On zajistil památku svým divům; (Chet) Hospodin je milostivý, plný slitování. (Tet) 5 Dal potravu těm, kdo se ho bojí, (Jod) navěky je pamětliv své smlouvy. (Kaf) 6 Svému lidu ohlásil své mocné činy, (Lámed) že mu dá dědictví pronárodů. (Mém) 7 Činy jeho rukou jsou pravda a právo, (Nún) všechna jeho ustanovení jsou věrná, (Sámek) 8 spolehlivá navěky a navždy, (Ajin) pravdou a přímostí vytvořená. (Pé) 9 Seslal svému lidu vykoupení, (Çáde) ustanovil navěky svou smlouvu; (Kóf) svatě, bázeň budící je jeho jméno. (Réš) 10 Počátek moudrosti je bát se Hospodina; (Šin) velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. (Táv) Jeho chvála trvá navždy!“

Čtení z evangelia podle Matouše, z 5. kapitoly, verše 13 až 48:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.‘ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Miluj!

Jakkoli bychom si přáli, aby svět byl ve všem zajedno, je to přesně naopak. Svět je rozdělen na dva či více proudů, zájmů, vášní a představ. Je nemocen nechutí, nenávisťmi, odmítáním, podceňováním a pevným přesvědčením, že ti druzí jsou úplně mimo a jejich názor nemá žádnou cenu.

Ano, jsou vždy minimálně dva odlišné názory - když ne jiné, tak jeho a její - jak by svět mohl vypadat. Z velkého světa spěchám do malého, domácího: Říkám mladým lidem, kteří se berou: Bylo by dobře si připustit, že si berete cizího člověka. Pokud jste spolu dosud nežili, otevře se před vámi postupně, ale neodvratně od prvních dnů zjištění, že ten druhý, je cizí člověk. Ale, nezoufejte, je to tak správně! Není to chyba!

Pokud spolu ti dva už nějakou dobu žili, mají představu, že všechno ví. Ale dráha těch dvou unikátních bytostí pokračuje dál. Stačí trochu zestárnout, pořádit si dítě, konečně se rozhoupat do hypotéky. On i ona se vyvíjejí a v nových zatíženích naprosto jistě ještě zjistí: My jsme dva naprosto cizí lidé!

Čekám nesouhlas: „Vidíte to moc černě! Zbytečná skepse! Nám to klape, my jako bychom se našli!“ Pak těm lidem říkám: „Přijímejte všechno, co je v souladu, co klape, jako zvláštní dar. Nedávejte zjednodušené rady a levné recepty. Nenechte se ukolébat a nemyslete si, že jste vyhráli nad světem a že víte, jak žít! A nikomu za tím nedodávejte, že všichni mají svůj protějšek hledat přesně tak, jak jste se hledali vy... Neradte druhým zaručené rady ke štěstí, protože pak ti dva najdou (alespoň si to podle vašich rad budou myslet) a při prvním, druhém velkém sporu půjdou za vámi a budou mít v očích hořký děs: „Vy jste nám poradili špatně...!“

Všechno, co vám spolu jde, berte nahlas jako nezasloužený, zcela výjimečný dar a velký důvod ke chvále! A pokud je toho hodně, tak je to součást úkolu. Dost často právě takové vyladěné a krásné manželství zatíží Pán Bůh zase jinde, dá mu jiné pověření a zatížení.

Docela bych předpokládal, že budete protestovat ještě více: „Vidíte to moc tragicky! To my jsme si už na sebe zvykli... Já jej toleruji...“ Ano, ale to bývá ideál druhého manželství... To první nevyšlo,

tak se ti dva napodruhé více tolerují. To je ale málo! Musíš milovat, nikoli tolerovat! A hned poprvé! neklad si tak nízký cíl. Jen tolerovat? Ne, milovat! Máš milovat ty, kteří si myslí něco jiného. To je nadlidský úkol, který odporuje naší přirozenosti. Modli se tedy za sílu udělat něco, co je proti tvé přirozenosti. Ježíš řekl: „**Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů,**“ tedy těch, ví, co mají dělat: „**jistě nevejdete do království nebeského.**“ (5:20).
Dovolím si dát několik rad:

1. **Nedělej si zbytečně nepřítele.** Pokud se nemusíš svým názorem postavit za ty slabší proti většině, nespěchej vyjádřit své různé „Ne!“ opřené o moc, kterou máš. Pokud nejsi na čele a nezodpovídáš za druhé - takoví lidé musí říci své stanovisko i veřejně, i když sami nechtějí - nedělej si nepřátele. Hledej jinou cestu, jak prosadit svoje názory.

Můžeš a možná máš si myslet něco naprosto jiného, než si myslí tvůj kolega, přítel, partner. Může to být doslova černá a bílá, může se ale počkat a dá se najít příležitost, ve které se podaří vysvětlit tvé stanovisko. Jasně, nedojde ke shodě, ale také nedojde ke zbytečnému střetu, nenávisti a nechuti.

Neříkej svá stanoviska na mikrofon a před kamerami, na odiv všem. Neshazuj, nehejtuj, nesnižuj druhého, nevyjadřuj se povýšeně jako majitel moudrosti, nebuď sprostý, nemluv nelaskavě. Nedělej z lidí začátečníky jen proto, že jsou mladší, méně vzdělaní. To všechno nemusíš. Vždycky můžeš najít způsob, kterým se nezpronevěříš pravdě a zároveň nezdvihneš prach... Ale nenajdeš jej hned. Počkej. Modli se za to. Vyprošuj si k tomu moudrost.

Časem můžeš ještě zjistit, že jsi se mýlil a že tvá kamenná a pevná pravda nebyla tak neměnná. Pak bude čas moudře zacouvat.

2. **Máš milovat nepřítele!** Rozhodni se postavit tváří v tvář tomuto úkolu. Nemusí dojít ani k výměně názorů a otevřené konfrontaci, ale záleží na tvém přístupu, postoji a na běžném chování.

Rozhodni se, že přestaneš s donucováním druhých lidí, aby svět viděli, jako ty. Že přestaneš ignorovat své názorové oponenty, že je přestaneš pomlouvat; že neutečeš, když je budeš mít možnost slušně pozdravit.

Udělej konec všem snahám udělat ze všech lidí evangelikály, konzervativce či liberály podle svého názoru na svět. Nikdy nebudou všichni letniční, nikdy nebudou všichni podle stříhu minulého století. Nejde toho dosáhnout, vzdej to! Ostatně, bylo by to špatné.

A zpět do kuchyně: Přestaň předělávat svou manželku. Přestaň nutit svého muže, aby byl tím, koho chceš mít ty.

A protože je právě tohle nad lidské síly, předlož svůj život a své názory Pánu. Udělej to naléhavě a modli se za sebe v soukromí, abys dovedl to, co dovedl Ježíš tolikrát a nejlépe pod křížem a na něm.

3. Je dobré, když je tvůj protějšek jiný! A je dobře, že s ním nesouhlasíš! Je dobře, že tvé myšlenky konkurují těm jeho. Nikdo po tobě nechce, abys předělal sebe samého, stejně jako nechce nikdo, abys jen toleroval. Chce se po tobě, abys byl otevřen diskusi, rozhovoru. Chce se po tobě, abys vytvářel skupiny k rozhovoru, ve kterém se bude otevřeně mluvit; ne jen tlachat a skládat zbytečné řeči. Názorový kotol, který má pravidla a kde se mluví na dřevě. Chce se po tobě, abys dokonce vyhledával nesouhlas a cvičil se v tom, jak laskavě odpovídat bez používání tvrdých slov, bez toho, abys druhého za zády snižoval a pomlouval. Je několik slov, které zabíjejí vztahy, zabíjejí manželství. Rozhodni se, že je nikdy nepoužiješ. Znáte je? Vypište si je na desky svého diáře: „Nikdy, vždycky, pořád, furt, nemožný, debil, idiot... a ještě jedno: rozvod.“

Někdy se radí ještě jedna věc: Zavaž se k této otevřené lásce před svým zpovědníkem či důvěrníkem. Před tím, který ti to nezamlčí. A pak se k tomu zavaž třeba i veřejně. Ale nenuť k tomu ty druhé.

4. Nečekej, že když ty budeš milovat, rozmilují se i ti druzí. Ne, pohybuješ se po misijním poli. našlapuješ po cizí zemi. Nevítali Krista, nebudou vítat tebe. Ale přijal jsi vzrušující úkol. Neseš světlo do temnoty. To je ta zbožnost, kterou potřebuje vidět svět, když v napjatých poměrech udržíš vztahy přesto, že zastáváš odlišný pohled a jiné stanovisko. To je smysl života, když miluješ bez ohledu na to, zda někdo miluje tebe.

Donald Trump 4.2.2020 při příchodu do Sněmovny reprezentantů USA nepodal ruku paní předsedkyni Nancy Pelosi, jen jí velice nezúčastněně podal desky a nechal její napřaženou ruku bez povšimnutí, ignoroval ji. A paní Pelosi zase po projevu a při potlesku přítomných roztrhala papíry s textem řeči pana prezidenta Donalda Trumpa. Řeč, kterou zrovna přednesl pan prezident ve sněmovně nebyla vhodná. Nutno dodat, že ta řeč pana prezidenta nebyla tak moc o stavu Unie, ale bylo vychloubání - často i cizím peřím. ¹

A hned 6.2.2020 v hotelu Hilton, Washington DC, přednesl na Národní modlitební snídani desetiminutovou řeč Arthur Brooks, profesor na Harvardu. Nikdo nečekal, co řekne. ² Měl na mysli stejný text, který jsem četl já. Ani pan prezident Trump, který byl mezi posluchači a zabírala jej kamera. Dr. Brooks hovořil o tom, co spolehlivě zabíjí americkou společnost - a nejen ji: „Neúprosné, pevné přesvědčení, že názor druhého nemá žádnou cenu, ba ani on sám...“ Mj. vyprávěl o nějaké velké sešlosti stovek konzervativních politiků a vlivných lidí, kam byl pozván jako jeden z řečníků. On, konzervativce svým přesvědčením. Ale jen on nebyl mezi řečníky politikem a také jen on neusiloval o nominaci do prezidentských voleb za republikány... V polovičce své řeči zastavil a řekl cosi jako: „Všichni jste řekli skvělé věci a já s vámi všemi souhlasím. Ale je spousta lidí, političtí liberálové, kteří s námi nesouhlasí. A ti lidé nejsou zlí a hloupi!“ Nejen, že nedostal potlesk, ale přišla za ním po jeho projevu žena a řekla mu, že „liberálové jsou zlí a hloupi“... Jenže si neuvědomila, že právě jeho rodiče byli liberálové. A právě rodiče Dr. Brookse přivedli na cestu víry a ukázali mu, co znamená mít Pána Ježíše Krista jako osobního Spasitele a Pána. A v tu chvíli se láska k nepřátelům stala záležitostí, která se jej dotkla osobně. Ta žena urazila jeho rodiče!
Ta řeč stojí za poslech!

¹ Viz: <https://www.youtube.com/watch?v=BSGc7wuiN30> a tady https://www.lidovky.cz/svet/trump-nepodal-ruku-pelosiove-po-konci-poselstvi-mu-roztrhala-projev.A200205_081248_In_zahranici_ele

² Viz: https://www.c-span.org/video/?c4853101/arthur-brooks-keynote-speech-2020-national-prayer-breakfast&fbclid=IwAR3pviD-PzbYC9h23sxHETx_pYuP-f_RJx_vpsSOM5RfM7Sj0jRj1Dd0lwQ a textem: <https://www.washingtonpost.com/opinions/2020/02/07/arthur-brooks-national-prayer-breakfast-speech/?arc404=true>